

Men så kan jeg fortælle fru Helle Thorning-Schmidt en anden ting, nemlig at allerede nu, altså før kvalitetsreformen, investerer vi mere om året, end man gjorde i den socialdemokratiske regerings tid. Bare tag perioden 1997-2001, hvor det gennemsnitlige årlige niveau for offentlige investeringer var på 26 mia. kr. Nu er vi oppe på 30 mia. kr. – *nu er vi oppe på 30 mia. kr.* Så allerede nu investerer vi mere om året, end man gjorde under den tidligere socialdemokratiske regering, og det er måske i virkeligheden en af årsagerne til, at der er en række bygninger, der er nedslidte, for der blev ikke gjort så meget ved dem før i tiden.

Men nu er vi så kommet til at prøve at skaffe penge til at gøre noget mere ved det. Og oven i, at vi i forvejen gør mere, end der skete før, lægger vi nu endnu mere oveni i de kommende år. Det er det, der er kendsgerningen.

Så bruger vi penge til mere uddannelse for medarbejderne, mere uddannelse for lederne, vi bruger penge til arbejdsmiljøet, og alt det er aftalt med de faglige organisationer på det offentlige område. Det er en meget, meget ambitiøs plan, og jeg håber meget, at vi her i Folketinget kan få bred opbakning til den.

Se, ved siden af det har vi så fremlagt en skattepakke med lavere skat på arbejde, så det bedre kan betale sig at gøre en indsats. Og skattepakken er fuldt finansieret. Jeg har også hørt i dag under debatten – jeg tror, at det igen var fru Helle Thorning-Schmidt, der påstod det – at den ikke var finansieret og man tog penge fra velfærd. Det er ganske enkelt ikke sandt. Den er fuldt finansieret. Jeg kan sige, at halvdelen af pakken er finansieret ved, at vi indfører en årlig prisregulering af energifgifterne, og den anden halvdel er finansieret via overskud i Arbejdsmarkedsfonden, som det hedder.

Kl. 16:56

Arbejdsmarkedsfonden er jo en fond, der henter penge fra bruttoskatten. Det er jo ikke vores opfindelse, det var noget, der blev indført i 1990'erne af den socialdemokratiske regering. Og dengang den socialdemokratiske regering indførte denne bruttoskat og Arbejdsmarkedsfonden, sagde man, at hvis der kom overskud i fonden, så skulle pengene tilbage til skatteborgerne.

Det er så det løfte, vi nu indfrier, ganske vist på en socialt langt mere retfærdig måde end den, Socialdemokratiet havde lagt op til. For den socialdemokratiske model ville have ført til, at de rige ville have fået rigtig mange penge tilba-

ge. Det, vi så gør, er, at vi laver en udligning sådan, at den i særlig grad er til gavn for de laveste indkomster. Men den er finansieret af prisregulering af energifgifterne og overskuddet fra Arbejdsmarkedsfonden.

Se, det, vi så fik en opvisning i i dag, var den totale slingrekurs i Socialdemokratiets skattepolitik, og det synes jeg lige jeg vil opholde mig en lille smule ved, altså denne tur gennem det socialdemokratiske skattelandskab – meget, meget seværdigt.

Før 2005 var Socialdemokraterne imod skattestoppet. Det blev kaldt et narreværk, en kasinoøkonomi og en nedskæringsmaskine; det var sådan, man sagde ved valget i 2005. Og under kampen i Socialdemokratiet om at blive ny formand sagde fru Helle Thorning-Schmidt: Vi har et asocialt skattestop. Og hun brugte i øvrigt som argument, at det var, fordi ejendomsskatten var omfattet af skattestoppet. Se, det var den gang.

Så havde Socialdemokraterne i januar 2006 fundet ud af, at det måske var en god idé at tilslutte sig skattestoppet, så den 29. januar 2006 kunne vi så erfare i medierne, at fru Helle Thorning-Schmidt sagde: Vi accepterer skattestoppet. Så var Socialdemokraterne om bord, og vi var selvfølgelig glade: Skattestoppet havde nu fået en endnu bredere tilslutning i Folketinget.

Det varede så kun indtil det socialdemokratiske årsmøde i år – eller det var vel en kongres? – hvor hr. Henrik Sass Larsen holdt en tale og op-sagde skattestoppet. Han sagde: Nu forlader vi skattestoppet. Så var Socialdemokraterne imod skattestoppet, indtil fru Helle Thorning-Schmidt så i dag i sin tale siger: Nu er vi for skattestoppet, vi vil gå til valg på skattestoppet. Først den ene vej, så den anden vej, så frem, så tilbage – og det er så der, vi står, i hvert fald foreløbig. Fru Helle Thorning-Schmidt siger, at Socialdemokraterne vil gå til valg på skattestoppet. Og hvad der så sker bagefter, er der ingen, der rigtig ved noget om. Så er det, man må sige til sig selv, at hvis det er rigtig, at Socialdemokraterne går til valg på skattestoppet, så gælder det da i hvert fald indtil valgdagen, hvornår den så end kommer, og det er jo senest i februar 2009.

Men regeringen har til hensigt at få gennemført en skattepakke her om kort tid, som jo opfylder skattestoppet, og som siger, at når man prisregulerer energifgifterne, skal pengene kro-ne til krone gå tilbage som andre skattelettelser; det er jo det, der ligger i skattestoppet, altså må Socialdemokraterne jo støtte det, hvis Socialde-